

Adatbázisok elmélete 15. előadás

Csima Judit
 Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
 Számítástudományi Tsz.
 I. B. 136/b
 csima@cs.bme.hu

2003. Április 2.

ADATBÁZISOK ELMÉLETE 15. ELŐADÁS

Tehát r két soros reláció, $X^+(F)$ -en megegyezik a két sor, a többin különbözik.

Állítás. r -ben teljesülnek F függései.

Bizonyítás: Legyen $U \rightarrow V \in F$.

Ha $U \not\subseteq X^+(F) \implies U \rightarrow V$ igaz, hiszen nincs olyan két sor, ami U -n megegyezik.

Ha $U \subseteq X^+(F)$, akkor lemma miatt $F \vdash X \rightarrow U$.

Tranzitivitás miatt $F \vdash X \rightarrow V$. Lemma $\implies V \subseteq X^+(F)$, V -n megegyezik a két sor. ✓

Állítás. r -ben nem igaz $X \rightarrow Y$.

Bizonyítás: Mivel $F \not\vdash X \rightarrow Y$, ezért a fontos lemma miatt $Y \not\subseteq X^+(F)$, azaz Y kilóg $X^+(F)$ -ből, abból a részből, ahol a két sor egyenlő. Vagyis a két sor egyenlő X -en, de nem egyenlő Y -on, így $X \rightarrow Y$ nem igaz r -ben.

Tehát r tényleg olyan, hogy benne F minden függése fennáll, de $X \rightarrow Y$ nem, ami bizonyítja, hogy $F \not\vdash X \rightarrow Y$.

Következmény. \vdash és \models felcserélhető.

2

ADATBÁZISOK ELMÉLETE 15. ELŐADÁS

Teljességi tétel

Tétel (Teljességi tétel). Ha $F \models X \rightarrow Y$, akkor $F \vdash X \rightarrow Y$.

Bizonyítás: Tegyük fel indirekt, hogy van olyan $X \rightarrow Y$ függés és F függéshalmaz, hogy $X \rightarrow Y$ nem vezethető le F -ből ($F \not\vdash X \rightarrow Y$), noha logikai következménye neki ($F \models X \rightarrow Y$).

Ez utóbbi azt jelenti, hogy minden olyan relációban, amiben F függőségei teljesülnek, ha X -en megegyezik két sor, akkor azok megegyeznek Y -on is.

Úgy jutunk ellentmondásra, hogy konstruálunk egy olyan r relációt, ahol F függőségei teljesülnek, de $X \not\rightarrow Y$, ami ellentmond $F \models X \rightarrow Y$ -nak.

r				$X^+(F)$					
	A_1	X			A_n
t_1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
t_2	0	0	0	1	1	1	1	1	0

1

ADATBÁZISOK ELMÉLETE 15. ELŐADÁS

Kulcs

Definíció. $X \subseteq R$ **szuperkulcsa** az (R, F) sémának, ha $F \vdash X \rightarrow R$. Másképpen, ha $R = X^+(F)$.

$X \subseteq R$ **kulcsa** az (R, F) sémának, ha szuperkulcs és nincs olyan valódi részhalmaza, ami szuperkulcs.

Példa:

$F = \{ \text{TERMELŐ, TERMÉKNÉV} \rightarrow \text{ÁR}; \text{TERMELŐ} \rightarrow \text{CÉM} \}$

$X = \text{TERMELŐ, TERMÉKNÉV}$

$\implies X^+(F) = \text{TERMELŐ, TERMÉKNÉV, ÁR, CÉM}$

$\text{TERMELŐ}^+(F) = \text{TERMELŐ, CÉM}$

$\text{TERMÉKNÉV}^+(F) = \text{TERMÉKNÉV}$

$\implies X$ kulcs

3

$X^+(F)$ kiszámítása

Algoritmus:

$X_0 = X,$
 \vdots
 $X_i = \dots,$
 $X_{i+1} = X_i \cup \{A \in R \mid \text{van olyan } U \rightarrow V \in F, \text{ hogy } U \subseteq X_i \text{ és } A \in V\},$
 \vdots
 $X^+(F) = X_{\text{utolsó}},$ (amikor már nem nő)

Állítás. $X_{\text{utolsó}} \subseteq X^+(F)$ (azaz, a fontos lemma miatt $F \vdash X \rightarrow X_{\text{utolsó}}$)

Bizonyítás: Indukcióval i -re belátjuk, hogy $F \vdash X \rightarrow X_i$, innen már következnek az állítás.
 $i = 0: F \vdash X \rightarrow X_0 = X,$ reflexivitás.

$i \rightsquigarrow i + 1$

1. $U \rightarrow V \in F, U \subseteq X_i, A \in V$
2. $X_i \rightarrow U,$ reflexivitás

Állítás. $X^+(F) \subseteq X_{\text{utolsó}}$

Bizonyítás: Tekintsük az alábbi kétsoros r relációt: a két sor $X_{\text{utolsó}}$ -n egyenlő, azon kívül eltérnek.

r	$X_{\text{utolsó}}$												
	A_1	X			A_n				
t_1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
t_2	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0

r -ben egyrészt minden F -beli függés teljesül. (Bizonyítás, hasonlóan, mint a teljességi tételnél csak most az kell, hogy ha egy $W \rightarrow S$ függés esetén $W \subseteq X_{\text{utolsó}}$, akkor $S \subseteq X_{\text{utolsó}}$ is igaz, az algoritmus működése miatt.)
 r segítségével azt látjuk be, hogy ha $A \notin X_{\text{utolsó}}$, akkor $A \notin X^+(F)$, ami éppen a kívánt állítás.

Ha $A \notin X_{\text{utolsó}} \implies r$ olyan reláció, amiben $X \not\rightarrow A$
 ezért $F \not\vdash X \rightarrow A$, hiszen r -ben F minden függése teljesül.

3. $X \rightarrow U,$ tranzitivitás + indukciós felt. $F \vdash X \rightarrow X_i + (2. \text{ sor})$
4. $X \rightarrow V,$ tranzitivitás (1. és 3. sor)
5. $V \rightarrow A,$ reflexivitás, (1. sor)
6. $X \rightarrow A,$ tranzitivitás, (4. és 5. sor)
7. $F \vdash X \rightarrow A,$ minden $A \in X_{i+1}$
8. $F \vdash X \rightarrow X_{i+1}$

$\implies F \vdash X \rightarrow X_{\text{utolsó}} \implies (\text{Lemma}) X_{\text{utolsó}} \subseteq X^+(F).$

Példa:

$R(A, B, C, D), F = \{A \rightarrow B, B \rightarrow C, BC \rightarrow D\}, A^+(F) = ?$
 $X_0 = \{A\}, X_1 = \{A, B\}, X_2 = \{A, B, C\}, X_3 = \{A, B, C, D\} = X_{\text{utolsó}}$

\implies (az igazság tétel miatt) $F \not\vdash X \rightarrow A \implies (\text{fontos lemma}) A \notin X^+(F) \checkmark$

Következmény. $X^+(F) = X_{\text{utolsó}},$ azaz tényleg jó az algoritmus.

Következmény. Adott X -ről el lehet dönteni, hogy (szuper)kulcs-e.

Megnézzük, hogy $X^+(F) = R$ igaz-e. Ha igen, akkor szuperkulcs. Ha minden $X - A$ -ra már nem szuperkulcsot kapunk, akkor X kulcs.

Gyorsan implementálható (lásd mintavizsga utolsó példája).

Felbontások

Cél: Adott (R, F) sémából anomáliát nem tartalmazó olyan felbontás előállítása, amiből ugyanaz az információ nyerhető, mint az eredetiből.

Definíció. $\rho = (R_1, \dots, R_k)$ az (R, F) séma felbontása, ha $R_i \subseteq R$ és $\bigcup_{i=1}^k R_i = R$.

Ha r egy (R, F) sémára illeszkedő reláció, akkor legyen $r_i = \pi_{R_i}(r)$ és

$$m_\rho(r) := r_1 \bowtie r_2 \bowtie \dots \bowtie r_k$$

(Megj.: \bowtie asszociatív, így nem kell a zárójelezéssel vesződni)

Kérdés: mikor nyerhető vissza az infó a felbontásból? Mi általában r és $m_\rho(r)$ viszonya?

Tétel. (i) $r \subseteq m_\rho(r)$

(ii) $r_i = \pi_{R_i}(m_\rho(r))$

(iii) $m_\rho(m_\rho(r)) = m_\rho(r)$

Bizonyítás: Ha t egy sor, akkor $\pi_{R_i}(t)$ helyett $t[R_i]$ -t írunk.

Hűség felbontás

Tehát az a kérdés, hogy mik azok a felbontásai egy (R, F) sémának, amik esetén tetszőleges (R, F) -re illeszkedő r relációra $r = m_\rho(r)$

Definíció. Adott (R, F) . Ennek ρ felbontása **hűség** (vesztésmentes, lossless), ha minden (R, F) -re illeszkedő r relációra $r = m_\rho(r)$.

Példa: Legyen (R, F) a következő: $R(A, B, C)$, $F = \{C \rightarrow A\}$ és legyen r az alábbi

(i) Ha t egy sor r -ben, akkor t minden vetülete benne van a megfelelő $t[R_i]$ -ben, ezek össze is illenek, így $m_\rho(r)$ -ben is szerepelni fog t .

(ii) $r \subseteq m_\rho(r) \implies r_i = \pi_{R_i}(r) \subseteq \pi_{R_i}(m_\rho(r))$.

Ha $t \in m_\rho(r)$, akkor ez természetes illesztéssel jött létre, r_i -beli sorokból, így levétítve R_i -re épp r_i egy sorát kapjuk.

(iii) $m_\rho(r) = \bowtie_{i=1}^k r_i = \bowtie_{i=1}^k \pi_{R_i}(r)$

$$m_\rho(m_\rho(r)) = \bowtie_{i=1}^k \pi_{R_i}(m_\rho(r)) \stackrel{(ii)}{=} \bowtie_{i=1}^k r_i = m_\rho(r)$$

Megjegyzés: (i) szerint a szétszedés és összerakás után vagy pont r -t kapom meg, vagy többet kapok, kevesebb sor nem lehet. Ha $r \neq m_\rho(r)$, akkor ez nem egy túl hasznos felbontás. De ennél több is igaz: ebben az esetben teljesen reménytelen a felbontásból visszaszerezni r -t: mivel (ii) szerint r és $m_\rho(r)$ (függőleges) vetületei ugyanazok, ezért ha $r \neq m_\rho(r)$, akkor **van két olyan reláció (r és $m_\rho(r)$), aminek a vetületei ugyanazok \implies a vetületekből nem lehet visszaállítani r -et (nem lehet eldönteni, hogy r vagy $m_\rho(r)$ volt).**

Következmény: ha $r \neq m_\rho(r)$, akkor sehogyan se lehet visszahozni r -t a vetületekből.

reláció.

r	A	B	C
a	c	e	
a	d	f	
b	c	g	
b	d	h	

s	A	B
a	c	
a	d	
b	c	
b	d	

t	B	C
c	e	
d	f	
c	g	
d	h	

s \bowtie t	A	B	C
a	c	e	
a	c	g	
a	d	f	
a	d	h	
b	c	e	
b	c	g	
b	d	f	
b	d	h	

Ez a példa mutatja, hogy $r \neq s(A, B) \bowtie t(B, C)$, azaz ez a felbontás nem hűség.

De $r = s'(A, C) \bowtie t'(B, C)$, majd látjuk.